

tionale selskaber. Det kan også være pensionskasser, og selv om pensionskasser ejes af medlemmerne, betyder det jo ikke, at disse lønmodtageres organisationer og dem, der repræsenterer dem, nødvendigvis handler samfundsokonomisk.

Derfor mener vi i virkeligheden, at man i stedet for at lave sådan noget ensidigt skulle have arbejdet for, at man internationalt fik nogle regler på dette område og fik nogle ting indført, som gjorde, at man i hvert fald kunne gøre et forsøg på at begrænse den spekulation, der kan foregå mod enkelte landes valutaer.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er heldigvis efterhånden sjældent, at vi kan høre de gamle ideologier stikke hovene frem, når SF'ere holder tale om økonomi, men her var der virkelig et rendyrket eksempel, synes jeg.

Jeg kan ikke lide den måde, hr. Aage Frandsen omtaler pensionsopsparere på: som om de er spekulanter. Ordet spekulation blev brugt mindst otte gange i hr. Aage Frandsens ordførertale, og jeg bryder mig ikke om at blive beskyldt for at være spekulant, fordi jeg har penge stående i en pensionskasse.

Det er pensionsopsparerne, der har båret langt den største del af denne aktieafgift, og der er ikke nogen som helst grund til, at de ikke skulle blive lettet for den. Det er ikke spekulation at være pensionsopsparer, det er ren fornuft, vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, så lad være med at bruge det dér ideologiske skoleridt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Skal vi starte med en definition af ordet spekulation i denne sammenhæng, så er det, hvis en person, en virksomhed, en fond eller en koncern går ind og tænker på, hvordan kurserne udvikler sig på aktie- og obligationsmarkedet, og så hele tiden satser. Hvad det så har af andre konsekvenser i forhold til et enkelt lands økonomi eller i forhold til et lands valuta, tænker man selvfølgelig ikke på.

Det er spekulation, og det gør alle på finansmarkedet. Det kan vi ikke forhindre dem i, for det er deres legitime ret, og det er også deres legitime ret i forhold til, at de, hvis det drejer sig om lønmodtagerfonde, skal tjene nogle penge til deres medlemmer.

Men det betyder ikke, at vi samfundsokonomisk skal sige, at det skal de bare gøre, det har højeste prioritet. Tværtimod skal vi fra dansk side og fra Danmark som en del af et internationalt samfund sørge for, at det ikke er spekulationen, der kommer til at bestemme for meget, men at det også er hensynet til helheder til samfundet. Der er jo nogle, som ikke er medlem af pensionskasser, og vi har f.eks. en finanslov, som eventuelt kan være påvirket af, at der foregår noget ude på markedet. Det kan også være danske pensionskasser, der gør den slags i overensstemmelse med, at deres medlemmer i hvert fald ikke har sagt fra.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det lyder virkelig, som om hr. Aage Frandsen mener, at man skal gå ind i hver enkelt aktie-transaktion, køb og salg, og vurdere, om det nu er samfundsnyttigt og hensigtsmæssigt, at de pågældende køb eller salg finder sted, og efter en sådan vurdering, som muligvis skal foretages af hr. Frandsen selv, skal man så beslutte, om der skal pålægges en aktieafgift eller ej. Det lyder ikke særlig fremkommeligt og i hvert fald ikke som noget, der kan stå for en nærmere politisk prøvelse.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg undrer mig lidt over, at fru Elisabeth Arnold kunne få det indtryk, at der var tale om en individuel vurdering. Jeg argumenterede for, at man skulle bevare et element, som vi har her, i form af en afgift på omsætning. Det har jeg talt for. Der er jo ikke tale om, at det er det, som fru Elisabeth Arnold beskriver, at det er noget med, at man går ind og kigger på hver enkelt handel. Jeg har talt for, at man skulle finde på noget internationalt, hvor Danmark som en del af det internationale samfund er nødt til at handle sammen med andre. Jeg har aldrig talt for det, som fru Elisabeth Arnold taler om.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Klaus Kjær som ordfører.

Klaus Kjær (DF):

Jeg har ikke ubetinget ros til skatteministeren, således som det blev fremført fra Venstres side i hr. Peter Brixtoftes indlæg. Vi hørte da også i det socialdemokratiske indlæg, at vi desværre